

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Dr. Kriszt Béla
főszerkesztő.
Bárvarth Gyula.
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Társadalmi betegség.

(A pletyka.)

Minden betegségnek — mielőtt annak gyógykezeléséhez fogunk, az eredetét kell kipuhatólni. Csak miután az megállapított, hogy mik a betegség előidéző okai — foghatunk a gyógykezeléshez. Sokan vannak, kik anélkül, hogy fecsegőknek lehetne őket tartani, a hiúság rögeszméjétől elbódítva sokszor oly titkot árulnak el, melyet becsületükre biztak — és ezt mind csak azért teszik, mert ők mindenütt feltűnni óhajtanak. Az ilyen emberek rémitően szenvednek a titok terhe alatt, szorongatja szívéket az a tudat, hogy ők az egyedüliek, kik olyasmir tudnak, a mi mást, ha megtudja bámulatba ejt. Az ilyen titok közlés jutalma ritkán felel meg a várakozásnak. De nem is számítanak ezek sokra, teljesen elég nekik, hogy buzgón meghallgassák őket és esetleg tetszésöknek

— vagy meglepetésöknek láthatólag adjanak kifejezést a hallgatók s már ezáltal jutalmazva érzik magukat és elégtlenül viszik tovább a hirt. , ,

Ha elgondoljuk, hogy mennyi bajt, keserőséget okozott már egyesek családi titkainak vagy egyéb társadalmi viszonyainak gondatlan elfecsegése — vagy felebarátaink gyöngeségeinek és hibáinak közlése: lehetetlen, hogy e hirhordó „börharangok“ eljárásán meg ne botránkoznék minden művelt ember. Egyébiránt minden józan gondolkozású ember előtt bármely ily hír oktalán közlése mindig rossz színben tünteti fel a közlőt, mert azonnal eszébe jutnak a következő örökigazságok szavak: „Sohse bízzai — sőt óvakodj az olyan embertől, ki mások családi ügyeit beszéli el előtted, mert hidd el, hogy a tiedet is épen úgy fogja másokkal közleni.“

Ezeknek a szerencsétlen szegény ördögöknek az a nagy hibájuk, hogy műveltségük hiányos és ennek a következtetése az a kóros állapot. Van

azonban az intelligens emberek közt is ilyen rossz nyelvű — itt nálunk — hála Istennek igen nagy ritkasság; az ilyeneket önző boszuálló természetök megfosztja intelligenciájuktól, vallásosságuktól és veszedelmesebbek az emberi társadalomra nézve — mint a műveletlen börharangok. Ez utóbbiakon inkább szánakozni lehet, mivel, nem tudják szegények mérlegelni sem, hogy mit cselekszenek: addig amazoknak kétszeres bűnül róható fel eljárásuk, mert tudatában vannak annak, hogy mik a következményei cselekedeteiknek.

Ennek a betegségnek ez időszereint még radikális gyógyszere nincs. Némelyek ugyan utóbbi időben bottal és korbáccsal gyógyítják; de mint a tapasztalat igazolja: ez is csak si kertelesen kísérletezésnek bizonyul ellene.

A másik, ezzel rokontermészetű betegség ugyan, de mégis abban különbözik ettől, hogy már egész család — vagy több család együtt szenved benne — sőt néha egész társasá-

Mások sokat tudnak . . .

Mások sokat tudnak . . .
Udvarolnak szépen,
Hajlongnak, bókolkak
A hogyan kell épen,
Elmondják százszor, hogy
Párja nincs szemednek,
— Nem tudok én semmit . . .
Csak azt, hogy szeretlek!

Mások sokat tudnak . . .
Könnyedén mozogva
Mosolyog az ajkuk
S egyikse mogorva,
Élezekeket faragnak,
Vidáman nevetnek,
— Nem tudok én semmit . . .
Csak azt, hogy szeretlek!

Mások sokat tudnak . . .
De hallgatsz is rájuk,
Észre se veszed tán,
Hogy én is ott állok,
De mit is csodálom,
Ők szépen csevegnek . . .
S én nem tudok semmit,
Csak azt, hogy szeretlek!

H. Gy.

Az aranyparaszt.

Irta: Gottier Lajos.

I.

Az egész vármegyében sokat beszéltek akkoriban róla, hogy milyen nagy szerencse érte az öreg Joób Ábrist, amikor megnyerte a híres családi pört, a melyet

még nagyapja kezdett a bálnai Joókok ellen.

Kerek tizezer hold földért érdemes volt perelni, hogy a családi kastélyt és a pompás berendezést ne is említsem. Joób Ábris azért megmaradt annak, aki addig volt. Beesületes „kékbeli“ magyar, csizmában, mándliban, kurtaszáru pipával. A nagy gazdaság nem szédítette el. Pedig állt vagy négy millió koronáig. Még csak be sem huzcolkodott a kastélyba, ott maradt a falu végén, az anyjakkal együtt, abban az alacsony, tornáczos házban, melynek ablakából sárga violák illatoztak. Ezek a virágok képezték a nagyasszony összes fényűzését.

Mikor az öreg Joóbnak egyre gratuláltak a megyebeli urak a szerencséjéhez ritka-flegmával fogta agyarára a pipaszárat s bozontos bajusza alól csak annyit mondott, hogy:

Pécs város városházát

jövő év május havában újra építik, miért is jelenlegi helyiségemből annak idején ki fogok költözködni, mely körülmény arra készítet, hogy az összes rakáron lévő divat cikkeit és valamint a naponta érkező újdonságaimat különösen ajándékoknak alkalmas dolgokat tetemesen leszállított árban árusítsam el, úgy mint: **férfi ingek** és **nyakkendők**, **kézimunkák** és **kellékek. Jäger alsó ruházat. Ruhadiszek. eső ernyők, harisnyák, keztük stb.**

KEMÉNY MÓR PÉCS, Király-utca városház épület.

got is meglep s épen azért ezt a fertőző kórt: társadalmi betegségnek nevezük. Tudományos neve: pletyka, Erről utóbbi időben bebizonyították azt is, hogy ragályos, bár a bacillusokat még mikroskoppal sem tudták megtalálni; de azért határozatilag kimondták: hogy a bacillusok a terjesztői. Egy híres specialista, ki a pletyka gyógyításával hosszú időn át foglalkozott — bebizonyította, hogy a ki olyan egyénnel társalog, kik „pletyka bacillusal“ vannak telítve: feltétlenül megkapja tőlük a betegséget és ez ellen azután semmiféle szerummal való beoltás nem használ. Elárulta a collega azt is, hogy mi volt a kísérletezéseinek az eredménye. Ugyanis: kíváncsi asszonyoknak és embereknek a nyelveit oltotta be és csudák-csudája — a beoltás után való napon nyelveik annyira kerepeltek — azaz folytonosan beszéltek, hogy kénytelen volt körükből távozni és ez a sikertelenség annyira elbusította, hogy kísérleteivel egészen felhagyott. A betegség feltározhatatlanul terjed tovább. . .

A „Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet“ mélyen tisztelt tagjaihoz.

Jóságos Asszonyok!

Ismét egy év tünt el, sorban a hatodik, mióta kedves egyletünk, a humánus intézmények eme egyik legnemesibike, megkezdte áldásos működését.

Mennyi könnyet száritottunk fel, mennyi bánatot vigasztaltunk, mily nagy nyomort tettünk elviselhetőbbé az elmúlt hat év

alatt, ki annak a megmondhatója?

Nem modjuk, hogy egyletünk fennállása és tevékenysége által megszünt itt a nyomor; nem mondjuk, hogy száműzött lett e város falai közül a nélkülözés. Hiába is mondanók; mert ily ádáz és könyörtelen ellenségeken tökéletes győzelmet aratni felülmulja erőnk. De igenis enyhítettük romboló hatását, feltartóztattuk utjában, részben megakadályoztuk kegyetlen munkáját a félelmetes rémnek!

Vigaszt, reményt merítették a nyomoruság tanyáján kínos nélkülözésben snylódó szegény embertársaink azon tudat által, hogy vannak itt jóságos asszonyok, kik az emberszeretet erényét gyakorolva felkeresik a nyomort s ki nem fáradnak a jótékony-ságban.

Ételt az éhezőknek, ruhát az azzal nem bírónak, meleget a didergőknek és vigasztalást az elhagyottaknak mindig nyújt és ebben meg nem szünik a jótékony nőegylet.

Ott van mindenütt, hol segíteni kell; áldást hozó keze elér az utolsó viskóig és a kétségbeesett arcokon leheletére örömderül.

Kicsiny, de lelkes hadsereg, hány-szor csodáltuk erejét! Küzd, fárad, cselekszik, soha nem csügged; de előre tör. Fegyvere az emberszeretet. Finom érzése megmondja, hol van a szükség, a hol segíteni kell. És nem okozkodik, de segít. S ha pihenni tér és szemére álom nehezül, lelke akkor sem nyugoszik: jótékony-ságról álmodik. Vagy, ha ébren van, hát ébren álmodik. Majd elcsendesül a tünődő lélek, örömmosoly ül ki a jóságos arcra és édes érzésül megy át az öntudatba, hogy jutalmazva van: hisz ő is a jóságos asszonyok közül való. Oh asszony, bizony, bizony jótékony-ság a te neved! . . .

Jóságos Asszonyok! A virág, mely pici kis magból kélt csak, illatával nagy területet képes betölteni és a kelyhében ragyogó harmatcsepp látásán, az érzett gyönyör hatalma alatt a lélek a földi salaktól megtisz-

tulva Istenhez emelkedik és hálaimát zeng ama végtelen jóságért, melyben Isten teremtményeit részesíteni meg nem szünik.

Igy terjeszti maga körül a jótékony-ság áldásait a mi egyletünk: a „Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet“ is, melynek illata: az emberszeretet és harmatcseppje: a jöttevők és a jöttben részesültek szempilláin ragyogó örömkönnny.

Jóságos Asszonyok! A virágot plántálni, ápolni, gondozni kell, ha a fonnyadástól, az elpusztulástól meg akarjuk menteni. Ha szabad e hasonlattal élnem, a mi egyletünk is virág, mely, hogy örömmel, gyönyörrel jutalmazzon, táplálékát, gondozását elvonni tőle nem lehet, ha csak az elgyengülésnek, a megsemmisülésnek kitenni nem akarjuk.

És e virágnak az Önök szívével, lelkével kell összeforrasztania jóságos Asszonyok, mert, miként a költő mondja: „A virág a szívnek jósága, a jóság a lélek virága“ és mi tegyük még hozzá, hogy mindennek szeretet a forrása.

Mig Önöknél e forrás buzog, mig Önök ebből merítik buzgalmukhoz az erőt, addig egyletünk állni fog megedzve, mint a büszke tölgy, melyet a viharok ereje megtörni képtelen.

A nő az érzelm hatalma alatt áll; ezért a női nemnek magasztossága a jótékony-ság gyakorlásában tünik ki legszembe-tünőbben és ezt, úgy hisszük, életcéljául is rendelte Isten a női nemnek; azért áldotta meg érző szívvvel, jóságos lélekkel és a jótékony-ság gyakorlására erős akarattal.

Érzése ugyan van minden embernek, de a nő lényének az érzésben birja nagyobb felét. Öljük meg érzését a nőnek és elöt-tünk többé nem a nő áll, csupán alak, mely tetszetős lehet, de értékét elveszté.

Valóban, jóságos Asszonyok! az érzés az mi nemüknek magasztosságot ad. És én erre az érzésre hivatkozom akkor, midőn az irgalom és könyörület nevében arra kérem Önöket, hogy ezen, a hivatásában oly nemes egyletet, céljaiban buzgón támogat-

— Hát hiszen, öcsém uram, eddig se haltunk éhen, ezután se fogunk. Én ezután, is csak megmaradok parasztnak, a fiamat meg ugyis urnak neveltetem.

Mert, hogy a Sándor gyerek kitanulta Magyar-Óvárott a gazdasági akadémiát. Az ő életében sem történt nagy változás, legföljebb több gondja és vesződsége volt a rengeteg birtokkal. Az igaz, hogy a megyegyűlésekre ezután négy lóval járt. A vármegyei zsentrik akik egyszerre mind letegezték, bevezették az uri kaszinóba, országos vásárok, meg megyülések alkalmával s iparkodtak elnyerni a pénzt. Csakhogy nem igen bírtak vele, mert Sándornak még a játékokban is veszett szerencséje volt.

No, mert az asszonyok régen bolondultak azért a napégett, erős, fekete magyarrért.

De azért az ő uri cimborái maguk közt csak úgy hívták, hogy az „aranyparaszt.“

Az öregeknek minden vágyuk az volt, hogy a fiut megházassák. S mint hogy a vidéken nem igen volt hozzávaló szerencse ugy történt, hogy Joób Sándor, a képviselőjük, Gereváry Kálmán rábeszélésére elha-

tározta, hogy a telet a fővárosban tölti.

II.

Az aranyparaszt egyszerre központja let a fővárosi legjobb társaságoknak. A leányos mamák, akik titokban sóhajtoztak utána, nyilvánosan csak annyit ismertek el róla, hogy érdekes ember.

A hálók, piknikék, zsúrok, hangversek, korecsolyapártik egymást érték. Joób Sándor ott volt mindenütt. Délézeg alakján megfeszült a frakk s egészséges barnapiros arcával, melyet a napsugár aranyozott be zománczezal, szinte kivált a monoklis tracs-eselő gavallérok közül.

Ő pedig jól érezte magát mindenütt, de különösen nem foglalkozott senkivel. Jóakarói eleintén nagyon házassították volna később aztán látva, hogy nem bírnak vele, magára hagyták. Csak annyit mondtak, hogy: még eddig nem akadt rá az „igazi“-ra.

Nohát, egyszer aztán ráakadt!

Az operában premiére volt. Előadás előtt Joób Sándor ott áldogált az oszlopcsarnokban s nézte az egymásután érkező fogatokat. Egyszer csak nagyon rajta felejtette a szemét valakin.

Pompás, czimeres hintóból, fehér ar-

czu magas, karcsu lány szállott ki. Sötét szemeivel egykedvűen nézett végig a tömegben, mely kíváncsian tolongott a kocsi körül. A lány nem látszott észrevenni senkit, amint atyja karján végig haladt az előcsarnokon. Uszályos, csipkés, fehér ruha om-lott végig fejedelmi alakján s valami bodító, édes exquisit-illat szállt utána a levegőben.

Sándor kerekre nyílt szemekkel, mohó vágygyal nézett utána. Orrlyukai kitagulva, megremegetek a kéjtől, melyet az illat behatása alatt érzett.

Hátulról a vállára ütött valaki. Gereváry Kálmán volt, a képviselő.

— Kár lesz olyan nagyon megnézni azt a leányt, Sándor! Abba a kocsi-ba ugyan föl nem vesznek, de azért utána szaladhatsz, ha kedved tartja.

Sándor bosszusan nézett rá.

Csak nem valami főhercegnő tán?

— Az nem, felelte flegmával Gereváry — hanem gróf Borusházy Mártha, milliomos Ruiche hercegnő leánya.

— Szeretném ha bemutatna neki valaki.

— Kérlek, ezt a szívességet megtehetem neked. A grófnő anyját föl akarjuk kér-

ni, érte lelkesülni, törekvéseiben segíteni meg ne szünjenek soha. Legyenek hű őrzői a jótékonyság eme várának: a mi kedves egyletünknek! Hisz ezen egylet neve össze van forrva elválaszthatatlanul az Önök nevével úgy, mint Szigetvár a Zrinyi névvel. Álljanak meg azért mellette rendületlenül; ki ne fáradjanak, el ne csüggedjenek soha!

Legyen e hat év alatt elért eredmény Önökre áldást hozó, jutalmuk pedig a segélyben részesült szegények öröme és a humánus érzésű emberek elismerése!

Isten áldása kísérje Önöket nemes munkájuk teljesítésében!

Farkas Gyula.

A szigetvári főszolgabíróság ügybeosztása 1904. évre.

Hegyesy János főszolgabíró.

1. Hivatal vezetés.
2. Elnöki ügyek.
3. Pénzkezelés.
4. Fegyelmi ügyek.
5. Büntügy.
6. Vizügy.
7. Utügy.
8. Katona ügy.
9. Ipar ig. és eng. kiadása.
10. Rendészet.

Farkas Gyula tb. főszolgabíró a hivatal főnök helyettese.

1. Anyakönyvi ügyek.
2. Iparügyek.
3. Illetőségi ügyek.
4. Árva ügy.
5. Egyházi ügy.
6. Közoktatás.
7. Építészet.
8. Szegény ügy.
9. Elhagyott gyermekek ügye.

Gaal György szolgabíró.

1. Mezőrendőrségi ügy.
2. Mezőgazdasági munkásügy.
3. Kihágási ügyek egy része.
4. Tolonciz ügy.

ni, hogy vállalja el a lady patronesse-séget a bálunkra. Ha parancsolod, beválasztunk a rendező bizottságba s ketten megyünk, fölkerülni a hercegnőt.

— Nagyon megköszönöm neked.

Karöltve mentek be az Operába. Sándor egész este le nem vette szemét a grófnőről, aki egy földszinti páholyban ült az édesapjával.

Ez a fiú meg van örülve — mormogta a képviselő, mikor előadás után karöltve jöttek ki az Operából és Sándor egyetlen kérdésére sem felelt.

III.

A bemutatás megtörtént.

A mikor Sándor és Gereváry lejöttek a grófi palota lépcsőjén és a portás bezárta utánuk a kaput, Sándor úgy érezte, mintha a menyország kapuja záródott volna be a háta mögött, a honnan őt most kitalálták.

Pedig a főrangú hölgyek szívesen fogadták és megigérték közreműködésüket a jótékonycélú mulatságon. Borusháznő elvállalta a lady szerepét s Mártha grófnő is

5. Kórházi ügy.
6. Cseléd ügy.
7. Utlevél ügy.
8. Vegyes ügyek.
9. Prostitúció.

Dr. Perczel Győző tb. szolgabíró.

1. Büntügyi helyettes.
2. Kihágási ügyek egyrésze.
3. Italmérési ügyek.
4. Katonaügyi kézbesítések.
5. Vegyes ügyek.

Dr. Ujházi Jakab járás orvos.

Közegészség ügy.
Krizsán Ferencz j. m. kir. állatorvos.

Állategészség ügy.

Kenessey István járási I. oszt. irnok.

1. Vezeti az összes nyilvántartásokat,
2. Beosztatik a főszolgabíróhoz mint kiségitő.

3. Adóvégrehajtó.
4. Katonai segéd-munkálatok.
5. Zeneengedélyek.

Németh János járási II. oszt. irnok.

1. Iktató, kiadó és irattárnok, és a vonatkozó segédnyilvántartások s névmutató vezetője.

2. Jegyzőkönyvvezető.

Papp Lajos járási II. oszt. irnok.

1. Leiró,
2. Jegyzőkönyvvezető.
3. Postakönyvek vezetője.

4. Cselédkönyv

5. Munkakönyv

6. Pásztorkönyv

7. Igazolási jegy

8. Iparossegédék

és tanoncizok

nyilvántartásának vezetője.

Értesítés.

Felkérjük mindazon tisztelt vidéki előfizetőinket, kiknek előfizetése lejárt, hogy azt mielőbb megújítani szíveskedjenek, nehogy a lap szétüldésében akadályok merüljenek fel.

megigérte, hogy résztvesz a bazárban, mint elárúsító hölgy.

Kezet nyújtott Sándornak, a mikor távoztak és rámosolygott mialatt az ifjú reszketve tartotta erős markában a leány arisztokratikusan fehér, keskeny kis kezét. Örült vágya támadt a karjaiba zárni ezt a büszke, szép leányt, a kinek egész viselkedése előrelátta a leereszkedést vele szemben. Pedig nyájasan szólt hozzá:

— Hogyne tennék meg, a szegények érdekében. Hiszen ez kötelességünk. Az urak meg lesznek olyan szívesek, ugyebár, és megkönnyítik nekünk a fáradságot?

Sándor áhitattal emelte ajkaihoz kis kezét, míg a leány mosolyogva nézett rá.

A fiúnak úgy tűnt föl, hogy Mártha kitalálta, hogy mi megy végbe lelkében és az ő zavarán s örült szenvedélyén mosolyog.

Mohó vágygyal szívtá jmagába azt az édes, bódító, exquisit-illatot, mely csak úgy áradt a grófnő egész lényéből . . .

(Folytatás következik.)

H I R E K.

Regény.

Ne sirj, meglásd, jobban lesz így anyám!
Szeret a gróf s nem élünk mostohán!
S dorgáló hangon felkaczag a lány:
Anyám, anyám!

Siron, kopott selyembe öltözött.
Nő fekszik a szüz virágok között
Fuldokló hangja éji szélbe száll:
Anyám! Anyám!

Anió.

— **Személyi hir.** Olay Lajos a szigetvári választó kerület országgyűlési képviselője városunkba érkezett.

— **A „Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet“** Hegyesy Jánosné elnöklése alatt folyó hó 17-én tartotta meg rendes évi közgyűlését a tagok élénk érdeklődése mellett. Miután elnöknő szép szavakkal a gyűlést megnyitotta, a választmány és a pénztárnoki jelentés olvastatott fel és e jelentések tudomásul vétettek. Ezt, mivel a három évi megbízás lejárt, a tisztújítás követte. Megválasztottak: elnöknőnek: *Hegyesy Jánosné*, alelnőknőnek: *Oscodál Jánosné*, pénztárnoknak: *Molnár Jenőné*, számvivőnek: *Oscodál János*, ügyvédnek: *Tóth István*, jegyzőnek: *Farkas Gyula*. Ugyanekkor választott meg a 36 tagú igazgató-választmány is. Midőn a megválasztottakat mi is üdvözljük, egyben szerencsét és kitartást kívánunk e szép intézmény vezetésére.

— **Uj orvos.** Dr. *Goldmann* Leó gyakorló orvos városunkban letelepedett és gyógykezeléseit már meg is kezdte.

— **Megyebál.** Somogyvármegye fiatal-sága f. hó 17-én délután a megye székházának kistermében gyűlést tartott, mikor is elhatározta hogy ez évben a megyebált február hó 10-én fogja megtartani.

— **Tűz.** Mint értesülünk a mult hét folyamán a Teklafaluhoz tartozó Tóti puszta, *Rabe* Kurt vitézi bérlőnek egy 400 kor. értékű kazla gyújtogatás következtében porrá égett. A kárt Szabó Vendel 11 éves béres gyerek okozta, ki a kazalhoz közel tüzet rakott. A kár megtérül mert biztosítva volt.

— **Meghívó.** A nagy-atádi vörös kereszt főkegyelet Méltóságos gróf *Széchenyi* Aladár úr védnöksége alatt Nagyatádon a Korona vendéglő helyiségeiben, f. évi január hó 30-án táncszal egybekötött Hangversenyt rendez. Belépő díjak: az I-IX sorban 3 korona, a többi sorban 2 korona.-Jegyek előre válthatók Wollák Imre ur üzletében. Felülfizetések köszönettel feadhatnak. A hangverseny fél 9 órakor kezdődik. A rendező-bizottság nevében: vizeki *Tallán* Andor a bizottság elnöke.

— **Köszönet nyilvánítás.** A szigetvári szakácsnők és szobaleányok folyó hó 17-ki táncestélye tiszta jövedelméből Takács Juliska, Bodnár Lujza, Pálusz Valesz és Weis-hart Mariska rendezők 10 koronát juttattak a szigetvári jótékony keresztény nőegylet céljaira, mely adományért ez utou mond hálás köszönetet az elnökség.

— **A Szigetvári polgári kaszinó folyó hó 24-én d. u. 2 órakor tartja évi rendes közgyűlését.** Napirend: 1. Elnöki jelentés. 2. Számvizsgálók jelentése. 3. Tisztújítás. *Az igazgatóság.*

— **Jobb.** — Te Mina, mikor az imént a szolgabíró oly kétértelműen beszélt, el kellett volna pirulnod.

— Nem jobb-e mama, ha én én olyan dolgokat még meg sem értek.

— **Betöréses lopás.** Mint lapunknak írják, Almamellék és környékét már hónapok óta vakmerő tolvajok és betörők veszélyeztetik. Legutóbb is *Vukovics* János jómodu gazdához törtek be a gazemberek, mert jól tudták, hogy a gazda néhány nap óta több mint kétezer korona készpénzt tartogat otthon s ezt akarták elvinni. De bosszúságára a tolvajoknak *Vukovics* a betörést megelőző napon nagyobb összeget vitt a takarékpénztárba s így csak 302 korona pénzt és ágyneműt loptak el tőle. A mozgói csendőrség erélyesen nyomozza a betörő bandát.

— **Álarozos és jelmez estély.** A „Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet“ 1904. évi február hó 6-án, a „Szigetvári-Olvadó Egylet“ helyiségeiben saját pénztára javára zártkörű álarozos és jelmez-estélyt rendez. Kezdeté este fél 9 órakor. Beléptidij személyenkint 1 kor. 20 fill. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

— **Ez sem roz.** Egyik vendégünkben történt a héten.

— Pinczér adjon egy pohár sört!

— Világosat vagy barnát parancsol?

— Barnát!

Barnával már nem szolgálhatok.

— **Beszűntetett ipar újból való folytatása.** A kereskedelemügyi minister kimondotta, hogy az 1884. XVII. t.-c. 49. §-ából kifolyólag az iparos csak akkor jogosult két, illetve egy éven belül iparát újabb igazolvány illetve iparengedély váltása nélkül folytatni, ha iparát be nem szűntette, vagyis azt az iparhatóságnál benem jelentette. Ellenkező esetben új ipar igazolványt, illetve iparengedélyt köteles váltani.

— **Füstölt húsra éhes tolvajok** jártak f. hó 23-án, virradóra most már másodszor *Máretics* János helybeli polgár padlásán, hol hat gazda sertésének husa füstölődött. Sajátos, hogy úgy a multkor, mint most is *Pichler* József pék, füstölődő sertés húsát vitték el a gazok. Előbb két, most pedig 5 sonkát és apróbb húst, míg a többiekét érintetlenül hagyták. Különös, hogy a házbeliék sohasemmi neszt sem vettek észre. A csendőrség erélyesen nyomozza az éhes tolvajokat. A károsult *Picler* pedig búsul, hogy nem ehetik most már sonkás zsemlyét (kanapét).

— **A kaszárnya udvarán.**

Egy főrangú katona tiszt vizsgálta a bakákat. Az egyik bakának valamit olvasni kellett, mire az kijelentette:

— Alássan jelentem nem tudok.

Természetes, hogy a tiszt megbotránkozott az ilyen óriási tudatlanságon és a vezénylő tiszthez fordulva kérdi:

— Mégis csak hallatlanság, hogy nem tud valaki írni és olvasni a XX-ik században!?

— Jelentem alássan — szolt a baka

— nem a huszadik, hanem a harmadik századba szolgálók.

GSARNOK.

Egy kis tévedés.

Gyakornok koromban esett meg velem a következő mulatságos történet.

Valami ágról szakadt csavargót hoztak be a pandurok azzal, hogy az öreg *Maretics* konyhájából egy pár kalbászt elesent. A pandurokkal bejött a káros is, tanuk is.

Kihalgattam őket rendre, azután az ágról szakadt csavargót letartóztatva, a híressé vált *Johan* iroda szolgának, ki csak törve beszélte a magyar nyelvet azt mondtam, hogy vigye át az irásokat a járásbírószághoz.

Délután történetesen „*Lexinél*“ a zsványbírónál volt dolgom. Ép akkor jelentette neki a börtönőr, hogy több lecsukott ember kívánczik kihallgatásra. Felhívták őket.

Én hűledezve ismertem meg köztük az öreg *Maretics*ot kinek a kolbászt elemelték. Toponárit a ki letanuzta, a csavargót, akinek a *Maretics* kolbászára jött gusz-tussa. Hát ez mi? Az öreg keserves hangon panasolta, hogy ő nem lopott, hanem tőle loptak, a Toponári sem lopott csak látta mikor loptak, az a kérésük, hogy eresz-szék ökel haza, nem kereskednek ők semmit, fusson a csavargó is kolbásztól; inkább még adnak neki egy szálát, csak hadd menjenek ebédelni. — Most sült ki a dollog. *Johan* a híres íródszolga nem értett az én vizsgálatomból egy szót sem, arra azonban reá szokott, hogy az embereket a főbírói hivataltól a „királyiakhoz“ szokták vinni, kapta magát, mikor én átadtam neki az irásokat se szó se beszéd át fülelte az egész társaságot a „királyiakhoz“ — hol az iktató, mivel már itt volt a déli sörözés ideje — nem igen nézegette az írást hanem rövidesen átadta panaszost, tanut, vádoltat a börtönőrnek, maga meg szaladt sörözni. A börtönőr pedig betessékelte őket a dutyiba. Hiába könyörögtem a „*Lexi*“-nek — aki a földön hentergett nevében, hogy hallgassa el a dolgot, — alig várta, hogy este a „convictus“-ban mulatassa a principálistomat, aminek következtében azán másnap kaptam én tőle egy titlust amivel nem dicsekedtem el soha, *Johan* pedig egy egészséges pofont, amivel az holta napjáig dicsekedett.

H.

Irodalom.

Utóirat a Nemzeti könyvhöz. *Veöreös* Jenő győri ügyvéd a mult év folyamán „Nemzeti könyv“ cím alatt egy terjedelmes tanulmányt adott közre, melyben az actualis politikai bonyodalmakból kifolyólag újszólván egész alkotmányjogunkat boncolás alá vette. Ehez a munkához most „Utóirat“ címen egy újabb tanulmányt csatol, melybe a nyár óta történetekhez fűz értékes, megtudásra való kommentárokat. — E csinosan kiállított munka a győri Pannónia irodalmi és nyomdai vállalat kiadásában jelent meg. Ára 2 korona.

A vegyes házasságok jogtörténete. Ily című 235 nagy nyolcadrétű oldalra terjedő könyv hagyta el a napokban a sajtót *Hannay Ferenc dr.* pécsi theologiai tanár tollából, amelyre felhívjuk olvasóink figyelmét. *Megrendelhető szerzőnél Pécsen. Ára 4 (négy) korona.*

A munka három részből áll. Az I. *Részben* megírja miképen fejlődött ki a régi „cultus disparitas“ tiltó akadály, a mely a mai „mixta religio“ akadályát is magában foglalta, majd elérkezve ezen két házassági akadálynak egymástól való elválásához (XII. század végén). Jerajzolja azt, miképen fejlődött tovább önnálló utakon a „haeresis a mai mixta religio“ akadály, és pedig előbb, mint abszolút tilalom majd a 18. századtól kezdve, mint feltételes tilalom, végre miképen fejlődtek ki a vegyes házasságok érvényes kötés módjának mai alakjai: az activa assistentia, a passiva assistentia, az egyházi forma nélküli kötés, valamint mikor szigorította meg ismét a római Szent-szék a legutóbbi kötés módjának egyik alfaját: a nem kath. lelkész előtti kötését azáltal, hogy a vegyes házasságnak nem kath. lelkész előtti meg kötésében kiközösítéssel sújtott egyházi büntetést mellettt állított fel jogvédelmet. A II. Rész, a magyar közjognak a bevett vallások egymás közti viszonyára és nevezetesen a vegyes házasságokra vonatkozó fejlődését is eszeteli és pedig mindenre kiterjedő részletességgel. A II. Rész némely helyen teljes, tömör képét adja a kor vallásközi viszonyainak, vitáinak (1839/40, 1843/4, országgyűlések) és néhány kimagasló kath. főpaprak, így például: *Andrássy* Antal báró rozsnói püspöknek a 18. század végén, *Droste Vischering* kölni érseknek *Kopácsy* József hercegprímásnak, *Seitovszky* János rozsnói és *Lajcsák* Ferencz nagyváradi püspöknek, *Lonovics* József csanádi püspöknek. A III. *Részben* okmánytár foglaltatik vagyis azon jogforrások (számra nézve: 22 db. okmány közöltetnek, melyek a vegyes házasságokra nézve ma érvényben levő általános és a különleges magyar egyházjognak forrásait képezik, megtoldva a gyermekek vallására vonatkozó magyar állami törvényekkel is. A ma már elavult egyházi jogi és magyar közjogi forrásokat a jogtörténeti részben ismerteti és intézkedő részeitet szó szerint is közli.

A művet aktuálissá tette a magyarországi vegyes házasságok tekintetében a római Szentszék által 1897-ben hozott, de csak 1903. év őszén ismertetése vált döntés mely szerint a Magyarországon csupán polgárilag megkötött vegyes házasságok a trénti forma szempontjából érvényes házasságok.

Kereskedők adóügyi kézikönyve Ilyen címmel egy igen hasznos könyv jelent meg. Tartalmazza: III o. kereseti. Az üzleti alkalmazottak I és IV o. adója, A tőkekamatadó Hadmentességi díj, Kereskedelmi és iparkamarai illeték, Dohány és helyegelés, Italmérés, Községi és megyei pótdadó és a közadók kezelésének ismertetése, Gyakorlati tanácsokkal, magyarázatokkal, példákkal és az összes előfordulható fontosabb esetekre kérvénymintákkal ellátva. Összeállította és kiadja *Mészáros* Kálmán m. kir. pénzügyi tisztviselő a debreczeni pénzügyigazgatóságnál. A könyv ára ára 1 korona. *Megrendelhető a „Csokonai-Nyomdában“ debreczenben.*

Közgazdaság.

□ **Az állategészségügyi törvény revíziója.** A földmivelésügyi miniszteriumban már régebben elhatározták az állategészségügyi törvény revízióját. A földmivelésügyi miniszter most egy szerkesztő bizottságot küldött ki, hogy az állategészségügyi törvényt revideálja.

□ **A vetések állása és a mezőgazdasági állapot.** A gazdasági tudósítottól beérkezett jelentések alapján a földmivelési miniszter a következő jelentést adta ki a ve-

tések állásáról és a mezőgazdasági állapot-ról 1903. december 30-án! Deczember hónap első két harmadában is nagyobbára enyhe, esős és ködös időjárás uralkodott. A hónap utolsó harmadában azonban hidegre fordult az idő és több helyen havazott. Az ország némely részében tehát hótakaró védi a vetéseket s bár másutt hótakaró nélkül állanak. A javuló utakkal az erdei fahordás is megkezdődött. Száraz szálal takarmány-nemüek és szalma hiánya miatt alig lehet panaszokat hallani és így az állatállomány országsherte jó állapotban van.

Szerkesztői üzenetek.

gróf F. S. Bakófa. Mint Méltóságod megírta, aként egész évre rendezve van. Köszönet.

B. Z. Elek major. Előfizetését egész évre köszönettel vettük. A lapot pontosan küldjük.

„**Polgári olvasókör.**“ Bécz. Az egész évi előfizetést lapunkra, köszönjük.

Sch. B. Csertő. A „Budapesti bazar“t. az eddig megjelent 2 példányt ma b. címére megküldtük.

N. L. Tab. A jó kívánságot az előfizetési összeggel együtt megkaptuk. Köszönjük. Mi a lapot mindig pontosan küldtük. A hiba a postán lesz. Tesék máskor az ottani posta hivatalnál reklamálni és bennünket értesíteni, hogy mi is utána nézünk ha ilyesmi előfordul. Különben a hiányzó számokat a maival megküldjük. Üdv.

Sió. Pécs. Várunk és kérünk egyetmást: Üdvözöllek.

„**Jancu**“ Köszönjük, de versekkel bőven elvagyunk látva. Irjon más, és ha bevál közölni fogjuk

Sch. L. Szigetvár. Olvastuk igen tisztelt lap-társunk, a P. N. jan. 22-iki számában, a jogtalan és igazságtalan panaszával Szigetvárról hozza forduló **Sch. L.** urnak a „Kereskedő ifjak egyesülete“ tapasztalatlan elnökének szóló, — a szerk. tisztelet jegyek dolgában kioktató szerkesztői üzenetet. De mi sem mulaszthatjuk el, hogy ezt az urat ki ne oktassuk akkor, midőn tudva valótlan állít és arra nézve kér a helyi sajtóra vonatkozólag tanácsot olyformán, hogy azt a tisztességgel össze nem férő kérészakkal vádolja. Ez pedig reánk nem áll! Még pedig azért sem, mert lapunk fel. szerkesztője szó nélkül fizette le a 2 kor. belépő díjat a pénztárnál és csak jóval később aprehendálta, (de nem erőszakolta) azt hogy t. jegyet nem kapott. (Szóval készpénzzel fizetett mint bárki más). Ugye bár **Sch. L.** ur, aki ennek az ellenkezőjét merné állítani, azt még Ön is rágalmozó és hazug fráternek tartaná. Megjegyezzük, hogy mindazonáltal a mulatságról szóló referátát már ki is szedettük. De beláthatja **Sch. L.** ur, hogy mi sem cselekszünk helytelenül akkor, midőn az eléggé kompetens P. N. tanácsára, az önnek szóló szerk. üzenet értelmében a tudósítást jólehet a legnagyobb sajnálatunkra, de jogosan, nem közöljük. — Mindezekért feleljen ön az általa vezetett t. egyesületnek és a tisztelt szereplőknek, kik az ön tapasztalatlan eljárását és baklövéseit reméljük, hogy meg fogják köszönni. Egyebekben béke velünk.

Kiadja a szerkesztőség.

Hirdetéseket

jutányos árért vesz fel

kiadóhivatal.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazoknak, kik boldogult atyánk **Dr. Hoffmann** Jakab orvos halála fölött, részvétüket nekünk kifejezték s ezzel bánatunkat enyhítették, fogadják ez uton hálás köszönetünket.

A gyászoló gyermekei nevében

Hoffmann Irénke.

T. előfizetőink!

Helybeliek kik a „**Budapesti bazar**“ (divatlapot) kedvezményes árért megrendelni kívánják, sziveskedjenek ezt **Kozáry Ede** ur könykereskedésében vagy pedig a lap kihordónak bejelenteni. — Mig vidéki előfizetőink levelező lapon vagy utalványon megrendelhetik a „**Délsomogy**“ kiadóhivatalánál **Szigetvárott.**

17 szám.
1903 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz 102 §-a értelmében ezennel közhiré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíróság 1903 évi 441, 442 és 443/1 számú végzése által Szabó Sándor ügyvéd által képviselt „**Délsomogyi takarékpénztár**“ javára Gáál Kálmán ellen 450 K 540 és 160 Kor. tőkekövetelés és járulékai erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróságra le és felül foglalt és 2210 korra becsült 6 ló, 2 csikó, 2 koezi 2 eketaligával, 2 borona, 5 öl fa, 10 koezi széna és 10 m. m. buza, ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1904-ik évi V 12/1 sz. kiküldő végzése folytán a helyszi-

nén vagyis **Hatvanban alperes lakásán** leendő eszközzésére **1904. évi február hó 5-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik-elsőbbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Szigetvár, 1904. évi jan. 20. n.

Klie János
kir. bir. végrehajtó.

Behozatal.

Kivitel.

Magyar, Német, Lengyel országi vala-
mint Prágai

hentesáruk

valódi prágai és westfáliai sonkák, karmánadli, krakkói kalbász magyar és veronai szalámi, mortadella, debreczeni kalbász, paprikás szalona, valamint mindennemű hurka különlegességek.

ANTON ZAWODSKY

Bécs, XVI. Brestelgasse 5.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagyban.

Kicsinyben.

Unhert Antal temetkezési vállalata, Szigetvár

Elvállal hulla szállítást vasuton és saját gyázkocsiján, minden irányban

Raktáron tart:

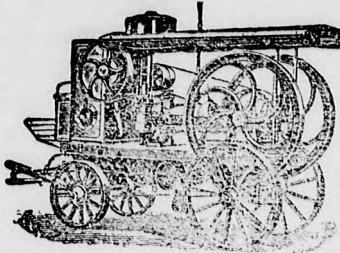
ércz és fa koporsókat, sirkoszorukat és szemfedőket nagy választékban. Különösen ajánlja ércz koporsóit, melyek a földbe temetve sem horpadnak össze.

Drezdai Motorgyár R.T.

(ezelőtt Hille) főktelepe és mihelye:
GELLÉRT IGNÁCZ és társa
Budapest, VI. Teréz-körút 41.
(Telefon 12-91.)

Ajánljuk az elismert legjobb, legökéletesebb, legtartósabb gyártású drezdai benzin-motorokat, lokomobilokat és széngáz-fejlesztős (generatoros) motorokat.

Legegyszerűbb kezelés!
64 kiténtetés.

Legolcsóbb üzem!
8 állami érem!

8000 gép a legteljesebb megelégedésre szállítva.

Malomüzemre, darálásra, takarmánykamrákba, tejgazdászokba, favágáshoz, vízemelésre, csépléshez és minden más gazdasági és ipari munkához a legjobb üzemelő.

A drezdai motorok minden versenyvizsgálaton és kiállításon a legelső díjakkal lettek kiténtetve.

Kedvező fizetési feltételek!
Legmesszebbmenő jótállás!

Uj! Budapesti főmihelyt **Uj!**
rendeztünk be drezdai művezetővel és szerelőkkel.

Zongora tanítást

1904. február 15-től elvállal,
és ebben való támogatást kér

Hoffmann Irénke.

SZIGETVÁROTT.

Tatai I^a. szobafűtő

SZÉN (Brikett)

elárúsítása nagyban és kicsinyben

FUCHS A FIA cégnél

SZIGETVÁROTT.

Friedman Károly

legnagyobb és legolcsóbb

BUTOR RAKTÁRA

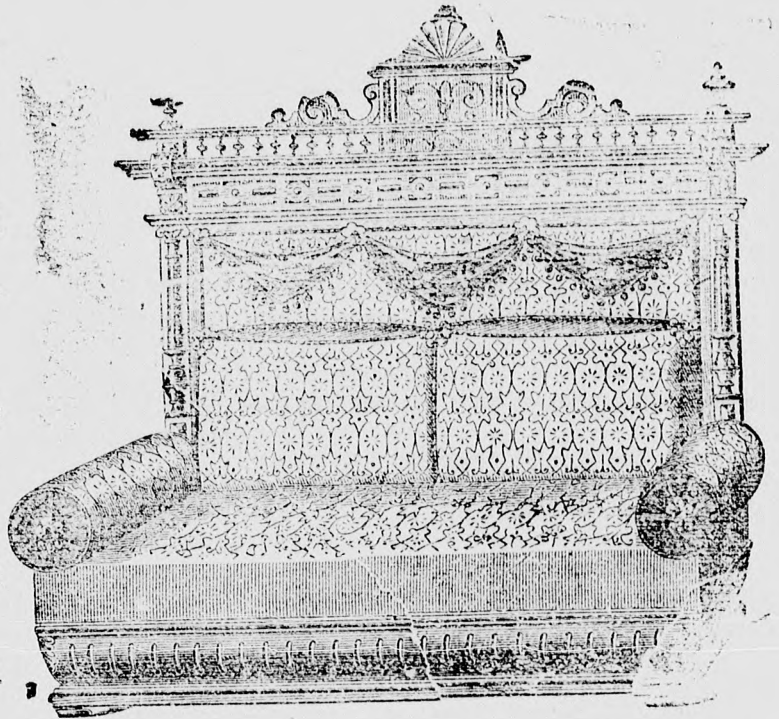
kárpitos és díszítő tüzlete

PÉCSETT,

Siklósi országot 44.

Ismételadónak, nagyobb berendezéseknél egyeseknek is

10% engedmény.

Felhívás!

Alapított 1872.

Alapított 1872.

A szigetvári segély-egylet szövetkezettől

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint a

32-ik

évtársulat alakulása

céljából,

részvények már is jegyezhetők, és pedig máától kezdve minden nap a segély-egylet helyiségében egész 1904. márczius hó végéig későbbi jegyzésekért késedelmi kammat nem lesz felszámítva.

Jegyezni lehet: Barcsan: Pajtás Fülöp, Sellyén: Szavorits Nándor uraknál.

Az évtársulat öt évre alakul és minden egy koronás részvény után kezesség mellett kötvényre 260 koronáig kölcsön felvehető,

A vidéken lakó egyesületi tagoknak teljesítendő költségmentes befizetések céljából a m. kir. postatakarék pénztárnál nyitott CHEK-számlánk befizetési lapjait kívánatra megküldjük.

Kelt a szigetvári segély-egylet szövetkezet 1903. évi december hó 1-én tartott igazgatósági üléséből:

Oscodál Gusztáv
helyettes igazgató.

Rechnitzer Sándor
vezérigazgató.